

Sammanfattning av J-20 VM i Finland 2004

Skriven av: Torgny Bendelin, ansvarig J-20 Coach

Coach Torgny Bendelin sammanfattar JVM

Det har gått ett tag sedan JVM avslutades och tid har getts till eftertankar och funderingar varför resultatet blev som det blev.

Synpunkter på resultat och prestationer

(se bilaga 1 i slutet av detta dokument)

Som du förstår så är jag kluven om våra resultat. Vissa saker och moment tycker jag vi gjort väldigt bra medan jag inte är speciellt nöjd med en del andra saker.

Tänkte därför börja med att ta upp det jag tycker varit positivt

Naturligtvis är upphämtningarna och prestationerna därefter mot både Ryssland och USA mycket starka. Laget visade här prov på styrka att efter underlägen komma tillbaka, spelmässigt tycker jag att vi gott kunde vunnit någon poäng i dessa matcher.

Om jag räknar med våra träningsmatcher veckan före JVM (seger mot allsvenska AIK 7-1 samt förlust mot Kanadas JVM-lag 2-3) gör vi egentligen bara en match där vi inte kommer upp i den nivå vi borde (Slovakien). Det är naturligtvis extra surt att just den matchen blir avgörande...

Jag tycker det är bra gjort att vi trots allt gör det vi skall (lite till i vissa matcher) i sju av åtta matcher. I power play/box play tycker jag också att vi gjort klart bra ifrån oss.

Av vår totala målkvot på alla sex matcher (21-13) har vi gjort sju mål i power play samt endast släppt in tre mål i box play. Vi gjorde power playmål i samtliga matcher utom, ja, just det, mot slovakerna. Ändå skall sägas att vår kanske bästa formation under träningsturneringarna inte alls kom upp i den nivå de visat förut under säsongen. En annan sak som jag gärna vill tillföra är att det normala för svenska juniorlandslag är att vi nästan alltid gör bättre resultat vid 16 års ålder jämfört när vi blir J20-spelare.

I vårt fall var det trots allt ett steg i rätt riktning, 84-kullen kom för två år sedan på nionde plats vid J18-VM. Nu hade vi tre förlorade matcher, två med uddamålet samt en med två mål. När jag nu med lite distans tittar på våra förberedelser före turneringen tycker jag dessa var optimala. Balansen att få igång en del matchslitna spelare från elit/allsvenskt seriespel var svår och jag tycker vi lyckades bra här. Formen med pigga ben var mycket bra vid framförallt Rysslands- och USA-matcherna. Vi gjorde även en del aktiviteter av udda slag där vi hade både roligt och fick vara tillsammans under avslappnade former. Kort sagt kändes det väldigt bra i gruppen när vi väl skulle iväg till Finland.

Om vi övergår till det som jag inte tycker vi gjorde bra så är det följande

Jag talade före turneringen om att vi skulle spela med den svenska stilen, hur gick det då? För mig är den svenska stilen tät defensiv och smart agerande parat med sylvassa omställningar. Huvudsyftet är att med alla medel försvara sitt eget mål samt försöka skapa överlägen vid snabba spelskiftningar. Målet med att skapa överlägen tycker jag vi definitivt inte nådde fram till. Det var inte speciellt många gånger i matcherna som vi såg detta. Vi försökte både träna och prata om detta men nådde inte fram alls. Tyvärr var det alldeles för ofta som vi tog hem puck, forwards var för sällan spelbara vilket gjorde att backarna fick hålla i puck ännu mera. Att vi mötte motståndare som styrde oss dit visar också på skicklig taktisk defensiv hos dem.

Jag är heller inte nöjd med vårt försvarsspel, i möten med de skickligaste motståndarna släppte vi till alldeles för många farliga avslutsmöjligheter till motståndarna. Skall vi ta poäng mot ryssar och amerikanare går det inte att släppa till 4-5 mål. Chansen finns, men sannolikheten att vi själva skall göra 5-6 mål mot dessa lag är inte speciellt stor.

Detta påtalade jag innan turneringen började och vi jobbade extra även med detta men räckte ändå inte till.

Ett annat moment som jag tycker varit väldigt bristfälligt är ambitionen och kunnandet att täcka skott. Jag menar inte att man skall slänga sig till höger och vänster, men om man missat i markeringar eller tappat spelare måste man kunna täcka skott i avgörande lägen. Alla andra nationer gör detta, vi har även sett det från samtliga nationer i alla träningsturneringar och jag vet inte hur många gånger vi påpekat även detta, men till ingen nytta, verkar det.

Här är jag rentav mycket besviken. Vi såg direkt i finsk TV när Finland mötte Ukraina. Finnarna ledde med 10-1. Ukraina lyckas få ett bra skottläge och en finsk back slänger sig handlöst och täcker skottet. Vad skall man säga? 10-1...

Utöver detta tycker jag att vi gör alldeles för mycket enkla misstag i viktiga skeden under matcherna. Jag har redan nämnt en del i texten ovan men vill ändå förtydliga. Att stå och sova på tekningar hände vid ett antal tillfällen. Vi har varit mycket noggranna med just uppställningar efter som vi sett att Sverige missat på detta förut. Gått igenom tydligt, visat och förklarat. Trots detta hände det att spelare som till exempel skulle blocka motståndare vid tekning missade, detta hände ett antal gånger i varje match. Fyra gånger gjorde vi felbyte vilket renderade i lagstraff, naturligtvis kom dessa i känsliga lägen.

Bobo skötte coachningen och jag kan intyga att det definitivt inte var fråga om vaga budskap. Alla ni som läser detta vet själva hur pinsamt det är när det händer. För mig är en gång OK, i värsta fall två under en juniorturnering men detta var under all kritik.

Att dessa saker inträffar återkommande måste bara bero på en sak enligt mitt förmenande, nämligen vana att spela hårda, jämna och tuffa matcher där mycket står på spel. För att gå segrande ur dessa måste man lära sig hur man agerar i pressade lägen.

Jag vägrar nämligen att tro att vi har tränare som inte rättar till dessa saker och är konsekventa med detta. Eller har jag fel där?

Jag skall ge ett talande exempel: För att vinna ett SM-guld eller kvala upp med ett lag till Elitserien går det inte att göra enkla, simpla misstag i avgörande lägen. Om Sverige skall ta medalj i ett JVM är det likställt med detta. Nu pratar vi samma svårighetsnivå. Jag vet vad som krävs, för jag har varit i dessa situationer och dessutom sett JVM-slutspel med allt vad det innebär. Jag måste tillägga att inte alla spelare gör dessa misstag, men ändå tycker jag att det är för många som gör upprepade enkla misstag.

Avslutningsvis

Utöver detta vill jag också tillstå att jag definitivt inte är nöjd med domarnivån.

Till detta VM var vi rankade som nummer 8 och det märktes sannerligen även på domarinsatserna. Detta får nu inte missförstås, vi missade inte slutspel på domarnivån men hade förvånansvärt många tveksamma domslut emot oss. Det är bara att inse att de stora hockeynationerna har väldigt mycket. att säga till om och utnyttjar även detta ganska hårt.

Det känns som vi tappat i anseende internationellt och det är något vi måste ändra på omgående. Vi kan bara göra detta genom att prestera bättre och det är där vi skall börja.

När jag sedan såg nivån på kvarts- och semifinaler förstår man att vi ännu har en bra bit kvar. Matcher i mycket höga speltempon med hög skicklighetsnivå på samtliga spelare. Väldigt få misstag och spel med enorma hjärtan och fosterlandskänslor. Jag kommer att visa klipp från dessa matcher under Russinutbildningen, så att våra unga spelare bättre skall förstå vad som väntar...

Jag tror även att många av våra tränare skulle behöva ta del av detta.

Till sist vill jag bara säga att jag tycker att många spelare gjort väldigt bra ifrån sig i detta VM. Samtidigt måste jag även konstatera att jag ibland under detta halvår som jag varit

ansvarig för J20-landslaget undrat varför inte alla bär sin landslagströja med stolthet och fosterlandskänsla? Om det är okunskap eller brister i vår fostran vet jag ej, för vi representerar Sverige, det finaste som finns för oss svenskar. Då måste det väl även vara en självklarhet att man ger sitt yttersta och lite till. Att man kommer maximalt förberedd till varje match borde vara en självklarhet, här måste vi alla ta krafttag för att höja nivån på **alla** händer och fötter i vår juniorhockeyutbildning i Sverige.

Med bästa hockeyhälsningar
Torgny Bendelin,
Ansvarig J20-coach för Sverige

Match 1 lördag 27 december: Sverige-Österrike 7-0 (1-0, 1-0, 5-0)

Kommentar: Många målchanser skapades och överlägsen skottstatistik i den första perioden räckte ändå bara till en 1-0 ledning. Sämre spel i den andra där Joakim Lundström även fick rädda några frilägen av Österrikare. I den tredje perioden kunde vi gå ifrån med några snabba mål. Två mål i den sjunde liksom i den fjortonde spelminuten avgjorde matchen.

Individuell spelarkritik: Målvakten Jocke Lundström agerade lugnt och säkert och höll nollan vilket var bra. Bäste back var Johan Fransson som blev 2-målsskytt och faktiskt började matchen på bänken. Bäste forward var Alexander Steen som gjorde ett mål men hade totalt tre stycken rena stolp- och ribbträffar. Mycket bra forward var även unge Johannes Salmonsson.

Match 2 söndag 28 december: Sverige-Ryssland 3-5 (0-2, 2-0, 1-2)

Kommentar: Efter att ryssarna tappat en poäng i premiären mot Slovakien kände vi att vi hade poängchans men samtidigt fanns också risken att Ryssland ville ha revansch.

Det blev det senare eftersom man startade i dubbelt så högt tempo som mot slovakerna.

Efter två mål i power play av Ryssland, spel i högt tempo där vi tog mängder av utvisningsminuter började vi så smått i den andra perioden komma tillbaka i matchen.

Sista halvan av andra perioden hade vi spelövertag och reducering respektive kvittering kom i den 15:e och 17:e spelminuten. Efter jämt spel i inledningen av tredje har vi två spelare som inte riktigt är vakna på en tekning utanför vår blåa linje, varpå Ryssland efter friläge åter tar ledningen i matchen. Vi kommer dock tillbaka efter ett påpassligt power playmål av Robert Nilsson och matchen står återigen och väger. Vi skapar ett antal riktigt feta målchanser men lyckas inte få dit avgörande. I stället kommer en rysk forward och skjuter i dålig vinkel, pucken tar på klubbkäftet på en av våra backar och går i nättaket över Jocke Lundström, tid 16.35. Efter detta tar vi en rutinerad utvisning vilket minimerar våra chanser att ta ut målvakten. I slutet får vi en kort möjlighet vilket dock är för sent och Ryssland gör femte målet i tom bur 19.58.

Individuell spelarkritik: Henrik Blomqvist gjorde sin bästa match och var outstanding back. På forwardssidan var nämnde Steen bästa forward igen tillsammans med Kalgoum Monir, Loui Eriksson samt Alexander Hult.

Match 3 tisdag den 30 december: Sverige-USA 3-4 (0-2, 2-1, 1-1)

Kommentar: USA startade matchen i ett ursinnigt tempo. 1-0 gjorde man i power play samt tvåan formligen tryckte man in sedan svenska backar agerat alldeles för mesigt för att hjälpa den för dagen premierande målvakten Magnus Åkerlund. Han fick det svettigt eftersom USA vann skotten i den första perioden med hela 8-19.

Sverige kom tillbaka efter reducering av Alexander Steen och nu spelade Sverige riktigt bra. Efter att ha vunnit skotten i den andra perioden kunde Sebastian Meijer kvittera till 3-3 sju minuter in i den tredje perioden. Nu inträffar något som bara inte får hända i ett viktigt läge i J-VM: Vi skaffar oss ett power playläge och på detta agerar vi väldigt tveksamt. I stället för att ha inställningen att vi har chansen att avgöra blir vi försiktiga med påföljd att USA hugger direkt, skapar ett två mot ettläge som dom gör mål på. Detta resultat står sig ända till slutet då vi inte heller den här gången lyckas i slutet. Med facit i hand tycker jag nog att jag borde ha tagit ut målvakten i ett tidigare läge än vad jag gjorde. Så nära poäng var vi mot dom blivande världsmästarna.

Individuell spelarkritik: Magnus Åkerlund visade att han kan bli något stort när han storspelade mot amerikanska forwards som ibland högg som kobror. Visserligen släpper han in fyra mål men som du säkert förstått var inte hjälpen från uteförsvaret det bästa. Han gjorde istället många avgörande räddningar.

Bästa back denna match var Tobias Enström som spelade en klass över alla andra, även Daniel Sondell gjorde bra ifrån sig. På forwardardssidan var återigen Alexander Steen nestor på planen. Plus även till Johan Andersson samt Loui Eriksson.

Match 4 onsdag 31 december: Sverige-Slovakien 0-1 (0-0, 0-0, 0-1)

Kommentar: Slovakien som lyckades med att spela oavgjort mot Ryssland i premiären hade en solklar taktik eftersom det räckte med oavgjort för dem. Defensivt agerande rakt igenom samt hugga på dom kontringslägen som man fick. Detta passade naturligtvis bra eftersom man hade ett fysiskt väldigt storväxt lag. Det skulle dessutom visa sig extra bra med tanke på att vi själva inte alls kom upp i de nivåer vi haft mot Ryssland och USA. Jag vill absolut inte skylla på något eller komma med några ursäkter men när vi inte hade det där lilla extra i både ben samt huvud som skulle ha behövts kom naturligtvis den slovakiska taktiken ännu mera till sin rätt.

Med facit i hand tog matcherna mot både Ryssland och USA mycket power från oss.

Detta var nu fjärde matchen på fem dagar och allt skulle avgöras här och nu.

Efter två mållösa perioder kom vi upp på en högre nivå i den sista perioden. Vi skapade många bra chanser i både spel fem mot fem samt i power play.

Med fortsatt 0-0 tog vi ut målvakten när cirka två minuter återstod av matchen. Vi vann också tekningen men efter skott som tog på motståndare och studsade ut kunde slovakerna i stället göra 1-0. Vi försökte naturligtvis även efter detta men slutspelsmissen blev ett faktum.

Att inte lyckas göra ett enda mål i en sådan här avgörande match kändes naturligtvis fruktansvärt. Både stor besvikelse och frustration från oss ledare och alla spelare.

Matchen var slut cirka 22.00 på nyårsafton och när sedan det nya året ringdes in satt vi ledare och hörde på slovakernas nyårssånger. Det var om man säger inte någon speciellt trevlig nyårsafton.

Individuell spelarkritik: Mycket svårt att hålla fram någon spelare en sådan här match. Joakim Lundström som var tillbaka i målet gjorde en stark och säker insats, han höll ju nollan. I övrigt kan jag inte hålla fram någon utöver de andra.

Match 5 fredag den 2 januari: Sverige-Ukraina 4-0 (0-0, 3-0, 1-0)

Kommentar: Första matchen i nedflyttningsgruppen. Det låter kanske konstigt för många att behöva säga men vid seger skulle vi inte riskera att ramla ut. Ja, faktiskt. Sverige hade en riktig dust vid förra JVM med Vitryssland där man lyckades vinna med 5-3 efter segermål i tom bur. Nu var vi i samma situation. Efter en sådan stor besvikelse som vi alla upplevde för bara två dagar sedan var nu frågan på vilket sätt vi skulle orka ladda om?

Vi vann matchen med 4-0, gjorde vad vi skulle, men inte mera heller. Kontraktet var i alla fall säkrat. Det var det viktigaste.

Individuell spelarkritik: Inte heller i denna match tänker jag framhålla någon spelare.

Match 6 lördag den 3 januari: Sverige-Schweiz 4-3 (0-1, 2-2, 2-0)

Kommentar: Placeringsmatch om sjunde och åttonde plats. För att bli bättre än förra året var vi tvungna att vinna eftersom schweizarna kom med bättre målkvot till nedflyttningsspelet. Matcher av denna typ har Sverige alltid förlorat de sista åren gällande samtliga juniorlandslag. Efter ett slarvigt flygande byte av oss gjorde Schweiz 1-0 i mitten av första perioden. Redan här startade dagens motståndare att försöka spela på resultatet. I början av den andra perioden hände något mycket märkligt. Inom loppet av en och en halv minut gjorde vi två snabba mål och var helt plötsligt i ledningen. Efter ytterliggare en och en halv minut gjorde Schweiz två mål efter, som jag tror, övermod från flera av våra spelare, Det fanns några som trodde att vi skulle gå ifrån målmässigt efter två snabba mål. I stället blev det tvärtom. Flera ingripanden från vår sida var rent ut sagt billiga. Återigen var vi i jagande situation. För att lyckas att ta

sjundeplatsen krävdes nu två mål. Det första och således kvittering till 3-3 gjorde Daniel Sondell på egen hand efter 13 minuter i den tredje perioden. Ett välplacerat skott i krysset från distans. När vi sedan fick ett power playläge i slutet av matchen kunde vi göra segermålet 1 minut och 13 sekunder före slutet. Niklas Danielsson kunde äntligen hitta rätt efter fint förspel av både Fredrik Johansson samt Tobias Enström.

Visserligen vann vi skottstatistiken med 38-24 men sett till antalet riktiga målchanser var matchen mycket jämn. Schweizarna var säkert lika besvikna som oss över missat slutspel. Laget gjorde ett mycket bra JVM under förra året, med hela 14 stycken 84:or i truppen var man nära slutspel. Därför var förhoppningarna stora på årets lag. Under gruppspelen hade laget gjort jämna resultat med uddamålsförluster mot både Finland och Tjeckien. Detta vittnar om klass och det tycker jag att laget hade. Vi visste att vi skulle möta en skicklig motståndare, problemet är bara att folk hemma i Sverige inte riktigt förstått vilken nivå vi befinner oss på samt att ett land som Schweiz gjort stora framsteg under de sista åren. Deras ungdomsakademi med extra satsningar på sina juniorer har helt klart haft positiv effekt.

Förstå att vi trots allt var riktigt glada efter segern som satt så långt in som den bara kunde.

Individuell spelarkritik: Bästa backar under denna match var Johan Björk samt Tobias Enström som spelade upp sig efter en tveksam start. På forwardssidan var Johan Andersson otroligt stark och nyttig och visade prov på många rutinerade prestationer, speciellt i slutet av matchen. Fredrik Johansson gjorde sin bästa match i turneringen samt att även Loui Eriksson måste nämnas eftersom han alltid skapar farliga chanser.

Utmärkelser

Pris till de tre bästa spelarna i det Svenska laget vid turneringens slut gick helt riktigt till följande spelare: Båda forwards Alexander Steen och Loui Eriksson samt till backen Johan Fransson.

Utöver dessa vill jag själv plussa målvakten Joakim Lundström som verkligen växt både som person och målvakt sedan i höstas. Han gjorde en stark turnering. Till bäste defensiva back vill jag framhålla Johan Björk som bara blev bättre ju längre turneringen gick. En forward till vill jag framhålla och det är Johan Andersson, en tidsfråga innan han blir elitspelare.